

JOSIP ANDRIĆ

JISKRY
Z PRAŽSKÝCH SNĚNÍ
ISKRE IZ PRAŠKIH SANJA

VĚNOVÁNO MÝM ČESKÝM PŘÁTELŮM
POSVEČENO MOJIM ČEŠKIM PRIJATELJIMA

JOSIP ANDRIĆ

JISKRY Z PRAŽSKÝCH SNĚNÍ ISKRE IZ PRAŠKIH SANJA

NA SLOVA ANTONIŇA SOVY — NA RIJEČI ANT. SOVE

PRO VYŠŠÍ HLAS A KLAVÍR — ZA VIŠI GLAS I KLAVIR

OPUS 41

Z A G R E B

1964

OLŠE - JALŠE

ANTONIN SOVA

Josip Andrić

Largo

Glos

p
Jak jsem, ol-še, měl vás rád
Ka-ko jalše lju-bim ja

v podve-čer-ni
u mi-ri-sne

KLAVIR

p
Con Sed.

von-ný chlady,
ve-če-re,

mf
nad vo-dou když schýlen sám
žad nad vo-dom pragnute

stě-n váš chvěl se sem a
sje-na rjina tre-pe-

f
poco rit.

tam,
če,

mf
chvěl se sem a tam.
sjena tre-pe-če.

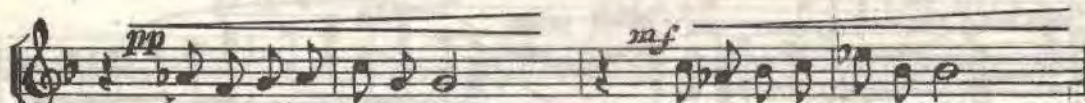
zkv.hq.org.rs

Dolce

à tempo

Ry - ba - řů kdes táhlý hlas, noci hlubokou se třás'.
Rt - ba - račuj sjetní glas, jako noční bzučí čas.

Šum mot mlynských vážných kol,
Mlýnská kola šumě mol,
šum mot mlynských vážných kol,
mlýnská kola šumě mol,

ve mně vzbouzel starý bol,
budi srca starí bol,
ve mně vzbouzel starý bol.
budi srca starí bol.

poco rit. **Tempo I** *Dolce*

V třešních sluka černý bod
 U trsků sljuka sakri-la

mf
 čarili jen vlny vod, a v mé duši také tak,
 uzbi-banom vodom sja ka-o zlatna ptičica,

fp.
 bloudil zlatých snění pták, blou-dil zlatých
 što prolječe iz mog sna, zla-tna pti-ca

mf *ritardando* *p*
 sně-ní pták.
 iz sno-ga sna.

mf *pp*

Praha, 28. V. 1916.

zkvini19.rs

CO MOHL NAJÍTI POUTNÍK — PUTNIK (HODOČASNIK)

ANTONÍN SOVA

Andante

Josip Andrić

HLAS

KLAVÍR

p

Ped. *

p

La rá na poutník přišel do kraje, cos
U rano jutro dođe putnik taj, da

neznámého v dšlece hleda je. Tragiku ži ti ti ti je ho hled. A
traži, što zanj i ma dalek kraj. Put mu je život bi o tragikom. Sav

Ped. *

mf

mf
 přál si nachá - zet a rozdá - vat. Hořely lou - ky
 že - ljan je stje - ca - ti i da - va - ti. Livade cvijecem

p

p
 květy prostými, a ho - ry čněly za ni - mi.
 prostým planuše, a go - re strše još vi - še.

f

f
 Vše podmanit, vše přerodit v tom dne, dne,
 Sve svladat, prepo - rodit v taj dan, dan,

poco rit. **Tempo I**

V tř. tí. nách sluka černý bod
 v trskí šljuka sakri.ta

mf
 čarí. ly jen vlny vod, a v mé duši také tak,
 uzbi. banom vodom sja ka - o zlatna ptičica,

fp.
 bloudil zlatých snění pták, blou - díl zlatých
 što prolížece iz mog sna, zla - tna ptiča

mf *ritardando* *p*
 sně - ní pták.
 iz mo - ga sna.

mf *pp*

mf

vše podmanit, vše přerodit v tom dne,
 sve svladat, prepo- ro. dítě taj dan,

mf

f *mf* *ritardando*

několik ji — sker dat jen ze svých snů, několik ji — sker dat jen ze svých
 gdjekoju dat če iskra njegov san, gdjekoju dat če iskra nje gov

p

snů. _____
 san. _____

p

— 7 —

a tempo

Mi je ly lou ky... Mo ři nespatřil... Dech le sí vy vář, dan se roz še řil.
 Livá de i - du. Mo ra ne vid je. Daň šum ě str ů ě, mak raz dan ju je.

Meno mosso

mf

A poslez bylo vše, nač sponě. nal: několik srdcí našel, a své
 I samo jeden spoman převla - da: dva - tři je srca našo, da svoje

ff

dal. _____
 da. _____

ff

Praha, 24. VIII. 1922.

JÁ HOUSLE VZAL JSEM V RUKU — JÁ UZEH GUSLE

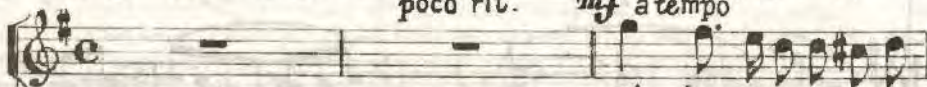
ANTONÍN SOVA

Allegretto non troppo

poco rit.

Josip Andrić
mf à tempo

HLAS

Já housle vzal jsem v ruku
Ja u. zeh gútsle i za

KLAVÍR

po lé. téch doma zas. Tak ne. u. mé le. ti. še zvuk nesmělý se trás', zvuk
go. di. na, da za. gudím. Dřívlo i té. ho zvuk žiča izmamích, zvuk

ne. smělý se trás', já hrát již zapomněl, ó marno, spomínám si, já
žiča izmamích, já gu. dět neznám več, o užlud spomínanje, gudít

f *rit.* *p* **Molto meno**

hrát již zapo-mněl. — A vřadosti a touze po měk-kých houslích svých, jet
 už - še ne znam ja. — Dok třha čežnja jeca po mojim guslama, što

f *mf* *ritardando*

plakaly tak dlouze za no - ci mě — sičných, ja silněj vstruny vjel, ja žičt jace trgoň,
 plačt za mjeseca u sjaj - nim no — čima, ja žičt jace trgoň,

p *mf* *f* *poco a poco accel.*

o, marno, struna praskla, ja hrát již zapomněl. —
 a! zahud, žica puče, guditi več ne znam ja. —

Antonín Sova, jeden z největších českých básníků, narodil se před sto lety 23. února 1864., a zemřel r. 1928.

Antun Sova, jedan od najvećih čeških pjesnika, rodio se pred sto godina 23. veljače 1864., a umro godine 1928.

(S ČEŠKOG TEKSTOVE PREVEO DR JOSIP ANDRIĆ)

VYDÁNO K 50. VÝROČÍ SKADATELOVÝCH STUDIÍ V PRAZE
20. ŘÍJNA 1914.— 4. SRPNA 1916.

IZDANO K 50. GODIŠNJICI SKLADATELJEVIH STUDIJA U PRAGU
20. X. 1914.— 4. VIII. 1916.

*První provedení 9. VII. 1955. Pražská
Soprán Slavica Trbojević—klavírní autor*

VLASTNÍ NÁKLAD—VLASTITO IZDANJE
NOTOGRAFIJA SAVEZA MUZIČKIH DRUŠTAVA SR HRVATSKE
ZAGREB, ULICA SOCIJALISTIČKE REVOLUCIJE 17.